Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist (A)

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,51-58): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament, i el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món».

Discutien, doncs, els jueus entre ells, dient: «¿Com pot aquest donar-nos a menjar la seva carn?». Els digué, doncs, Jesús: «En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia, ja que la meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. Tal com m'ha enviat el Pare vivent, i jo visc pel Pare, el qui em menja també ell viurà per mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel, no com el que menjaren els pares i moriren: el qui menja aquest pa viurà eternament».

© Albada Editorial / evangeli.net

«La meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda»

P. Esteban SALAZAR González
(Puerto Vallarta, Mèxic)

Avui, la celebració del Corpus Christi ens dóna l'oportunitat, d'una banda, de valorar i agrair el gran regal que se'ns ofereix en el Sagrament de l'Eucaristia. En ella es realitza la promesa del Senyor: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). Presència sagramental que s'inicia en l'Última Cena, quan Jesús "parteix i reparteix" el seu Cos i la seva Sang, regal que hauria de continuar-se gràcies a què també en aquest mateix Sopar els comparteix el poder de seguir fent-lo present: «Feu això en commemoració meva» (Lc 22,19).

Sant Joan, en el seu Evangeli, ens diu que cadascun dels signes que Jesús realitzava era amb la finalitat de desvetllar i enfortir la fe en Ell (cf. Jn 20,31). Sant Pau, de la seva part, remarca la gran importància de la Resurrecció: «Si Crist no va ressuscitar, vana és la vostra fe» (1Co 15,17). Però aquesta fe ha de ser alimentada, i la millor manera d'assolir-ho és menjant el propi Cos del Senyor: «La meva carn és veritable menjar» (Jn 6,55). Per això, aquesta festivitat ens recorda també la responsabilitat que tenim, no solament d'estar ben preparats per a rebre'l, sinó també de "menjar-lo de veritat".

En efecte, el seu Cos ens donarà vida en la mesura en què l'assimilem. Així com s'escau amb qualsevol aliment que li donem al nostre cos —per tal que ens sigui d'utilitat— ha de ser assimilat, així també el Cos del Senyor serà font de fortalesa i vida en la mesura que li permetem ésser part de nosaltres mateixos. Per això, segons Lleó XIV, «la participació en la litúrgia no acaba en el temple, sinó que transforma la vida quotidiana».

Dit d'una altra manera, la nostra Comunió amb el Senyor, la Sagrada Eucaristia, el Corpus Christi serà realment eficaç en nosaltres tant com la nostra vida sigui un veritable signe per tal que els altres creguin. El mateix Senyor ens ho suggerí amb aquestes paraules: «Així ha de resplendir la vostra llum davant de la gent, de tal manera que vegin les vostres obres bones i glorifiquin el vostre Pare dels cels» (Mt 5,16).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Jesús ens parla amb tendresa quan s'ofereix als seus en la santa comunió. Què més podria donar-me, el meu Jesús, a més a més que la seva carn en aliment? No, Déu no podria fer més, ni mostrar-me un amor més gran» (Santa Teresa de Calcuta)

- «Jesús, Pa de vida eterna, va baixar del cel i es va fer carn gràcies a la fe de Maria Santíssima. Demanem a la Verge que ens ajudi a redescobrir la bellesa de l'Eucaristia, i a fer d'ella el centre de la nostra vida» (Francesc)

- «La comunió fa créixer la nostra unió amb el Crist. Rebre l'Eucaristia en la comunió porta com a fruit principal la unió íntima amb Jesucrist. El Senyor diu: 'Qui menja la meva Carn i beu la meva Sang està en Mi, i Jo, en ell' (Jn 6,56). La vida en el Crist troba el seu fonament en el banquet eucarístic» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.391)

Altres comentaris

«Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament»

Mons. Agustí CORTÉS i Soriano Bisbe Emérit de Sant Feliu de Llobregat
(Barcelona, Espanya)

Avui, tot el missatge que hem d'escoltar i viure està contingut en "el pa". El capítol sisè de l'Evangeli segons sant Joan refereix el miracle de la multiplicació dels pans, seguit d'un gran discurs de Jesús, un fragment dels qual escoltem avui. Ens interessa molt entendre'l, no solament per a viure la festa del "Corpus" i el sagrament de l'Eucaristia, sinó també per a comprendre un dels missatges centrals del seu Evangeli.

Hi ha gentades afamades que necessiten pa. Hi ha tota una humanitat abocada a la mort i al buit, desproveïda d'esperança, que necessita Jesucrist. Hi ha un Poble de Déu creient i caminant que necessita trobar-lo visiblement per a seguir vivint d'Ell i assolir la vida. Tres classes de fam i tres experiències de sacietat, que corresponen a tres formes de pa: el pa material, el pa que és la persona de Jesucrist i el pa eucarístic.

Sabem que el pa més important és Jesucrist. Sense Ell no podem viure de cap manera: «Sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5). Però Ell mateix volgué donar menjar al famolenc i, a més, en feu d'això un imperatiu evangèlic fonamental. Segurament pensava que era una bona manera de revelar i verificar l'amor de Déu que salva. Però també volgué fer-se accessible a nosaltres en forma de pa, per tal que, els qui encara caminem en la història, romanguem en aquest amor i assolim així la vida.

Volia abans de res ensenyar-nos que hem de cercar-lo i viure d'Ell; volgué demostrar el seu amor tot donant menjar al famolenc, oferint-se assíduament en l'Eucaristia: «El qui menja aquest pa viurà eternament» (Jn 6,58). Sant Agustí comentava aquest Evangeli amb frases agosarades i plàstiques: «Quan hom menja el Crist, es menja la vida (...). Si, doncs, us separeu fins al punt de no prendre ni el Cos ni la Sang del Senyor, cal témer que morireu».